

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobkyně **I. N.**, zastoupené Mgr. Petrem Miketou, advokátem se sídlem Ostrava-Slezská Ostrava, Jaklovecká 1249/18, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3.11.2015, č. j. MPSV-UM/32231/15/9S-MSK,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 3.11.2015, č. j. MPSV-UM/32231/15/9S-MSK **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit náklady řízení žalobkyně v částce 5.772,- Kč, a to do **60 dnů** od právní moci tohoto rozsudku na účet Krajského soudu v Ostravě.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 8.1.2016 se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 25.6.2016, č. j. 516587/15/OT, jímž byla zamítnuta její žádost o průkaz osoby se zdravotním postižením a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno. Žalobkyně namítala, že její zdravotní stav nebyl posouzen správním orgánem komplexně. Nebyly zhodnoceny jednak její objektivní zdravotní potíže pohybového aparátu a dále psychické problémy, pro které se dlouhodobě léčí. Tyto zdravotní komplikace ji v běžném životě omezují natolik, že bez pomoci třetí osoby není schopna vykonávat běžné životní činnosti. Napadené

rozhodnutí pouze cituje shromážděné lékařské zprávy a posudky, tyto však prakticky vůbec nehodnotí a jediným závěrem pak je toliko to, že nárok na průkaz nemá. Rozhodnutí je prakticky nepřezkoumatelné. Žalobkyně považuje svůj zdravotní stav za vážný a v běžném životě ji omezující natolik, že není schopna se sama při běžných činnostech orientovat. Její žádosti o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením tak mělo být vyhověno.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že zdravotní stav nechal v rámci odvolacího řízení posoudit v souladu s ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, jež vypracovala posudek, z něhož žalovaný vycházel. Žalovaný není kompetentní se k odborným lékařským nálezům či znaleckým posudkům jakkoli vyjadřovat. Posudková komise MPSV v rámci svého posudku ze dne 5.11.2015 uvedla podklady, z nichž vycházela, stanovila diagnózy a citovala i jednotlivé lékařské nálezy. PK MPSV v posudkovém zhodnocení zdravotní stav žalobkyně celkově zhodnotila, když uvedla, že jde o 45 letou polymorbidní ženu, kdy nejzávažnějším nálezem je těžká kyfoskolióza hrudní a bederní páteře s nepřítli častými či závažnými páteřovými obtížemi, psoriatická arthropathie t.č. v klidu, bez zánětlivé aktivity, bez závažného omezení pohyblivosti kloubů horních i dolních končetin. Intelekt je na hranici slaboduchosti a lehké mentální retardace, nejsou výrazné klinické projevy deprese. Nejde o respirační nedostatečnost. Při zavedené léčbě je zdravotní stav žalobkyně stabilizován, je plně orientovaná, komunikativní, vidí a slyší, je schopna chůze. Jedná se o osobnost úzkostnou, asthenickou i závislou. Žalovaný uvedl, že v rámci řízení o průkazu osoby se zdravotním postižením se posuzuje tělesné, smyslové nebo duševní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje schopnost pohyblivosti nebo orientace osoby, nezkoumá se tedy závislost na péči jiné fyzické osoby, jak je tomu u příspěvku na péči. Jak posudková lékařka OSSZ Ostrava, tak v rámci odvolacího řízení i Posudková komise MPSV dospěla ke shodnému závěru, že se u žalobkyně nejedná o zdravotní postižení uvedené v odstavci 1 a 3 př. č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb.

Krajský soud zhodnotil nejen napadené rozhodnutí, ale i zákonnost správního řízení, které předcházelo vydání napadených rozhodnutí, dle skutkového a právního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobkyně dne 21.4.2015 podala žádost o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením. Úřad práce ČR – Krajská pobočka v Ostravě rozhodnutím ze dne 25.6.2015 žádost žalobkyně zamítl. Odkázal na posudek o zdravotním stavu posudkové lékařky MUDr. J. G. ze dne 27.5.2015 doručený správnímu orgánu 1.6.2015, z něhož plyne, že se v případě žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav – intelekt na hranici slaboduchosti a lehké mentální retardace F79, smíšenou úzkostně depresivní poruchu, osobnost premorbidně úzkostnou, asthenickou, závislou, zdravotní stav je stabilizovaný, těžkou psoriatickou artritidu, těžkou skoliosu. Posudková lékařka vycházela ze zdravotní dokumentace ošetřující lékařky MUDr. S. a dalších nálezů odborných lékařů – revmatologie – MUDr. R. ze dne 22.4.2015, psychiatrie – MUDr. H. ze dne 4.3.2015, plicní – MUDr. B. ze dne 26.2.2015, rehabilitace – MUDr. H. ze dne 21.1.2015, neurologie – MUDr. N. ze dne 11.11.2015 a

sociálního šetření provedeného 28.4.2015. Správní orgán I. stupně konstatoval, že dle posudkového závěru žalobkyně není osobou se zdravotním postižením, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osoby s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů, nejde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav uvedený v př. č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb., ve znění platném od 1.1.2014, ani mu svým funkčním postižením neodpovídá nebo s ním není svými funkčními důsledky srovnatelný. Správní orgán uzavřel, že žalobkyně nesplňuje podmínky nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením. Součástí spisu je předmětný posudek o zdravotním stavu žalobkyně ze dne 27.5.2015 zpracovaný posuzující lékařkou MUDr. J. G., přičemž zjištění z tohoto posudku, jak byla výše citována z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně korespondují s jeho obsahem.

Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, v němž uvedla, že v odůvodnění rozhodnutí se poukazuje na závěry ošetřujících lékařů a posudkové zhodnocení jejího zdravotního stavu a poukazovala na to, že v průběhu soudního řízení, které se týkalo jiné její žádosti, Krajský soud v Ostravě shledal pochybnosti o objektivitě závěrů Posudkové komise OSSZ v Ostravě a bylo nařízeno nové zkoumání jejího zdravotního stavu Posudkovou komisí MPSV v Českých Budějovicích, z něhož je zřejmé, že je trvale invalidní a její zdravotní postižení je takového charakteru, pro který by jí měl být přiznán průkaz osoby se zdravotním postižením.

V rámci odvolacího řízení byl vypracován posudek PK MPSV ČR v Ostravě dne 5.11.2015. Z posudku vyplývá, že přítomna byla posudková lékařka – předsedkyně komise MUDr. Z. N. a dále primářka MUDr. I. L. s označením odbornosti – interní lékařství. Žalobkyně přítomna nebyla. Posudková komise MPSV vycházela při vypracování posudku z následujících podkladů: jednak z posudkového spisu OSSZ v Ostravě, spisu žalovaného, zdravotní dokumentace praktického ošetřujícího lékaře MUDr. M. P., lékařských nálezů MUDr. L. L., neurologie FN Ostrava ze dne 7.10.2015, MUDr. K., RTG, ze dne 22.9.2015, MUDr. K. N., neurologie ze dne 14.10.2015 a dále je v něm konstatováno, že bylo vycházeno ze spisové a zdravotnické dokumentace ošetřujícího praktického lékaře a dokumentace doložené žalobkyní.

V posudku je uvedeno, že dle nálezu praktického lékaře ze dne 6.5.2015 má žalobkyně od dětství zpomalený psychomotorický vývoj, je léčena pro smíšenou úzkostně-depresivní poruchu, dokladována těžká kyfaskolióza Th-L páteře, léčena pro lupénku s praktickou remisí kožního nálezu, s projevy psoriatické arthropatie – recidivujícími projevy gonitidy a synovialitidy pravého kolene, léčena je psychiatricky, revmatologem, neurologicky, urologicky a ortopedicky. Chování je adekvátní, spolupracuje, odpoví adekvátně, bez latence, výzvu chápe a vyhoví. Komunikuje v jednoduchých větách, otázkám rozumí, spontánně řeč příliš nezačíná. Je orientována správně všemi kvalitami, paměť je přiměřená. V posudku je dále zjištění z psychologického vyšetření Mgr. V. ze dne 16.5. a 22.8.2013 na odd. psychiatrie FN v Ostravě s tím, že důvodem vyšetření bylo převzetí do péče. Objektivně bylo zjištěno, že žalobkyně je lucidní, orientovaná, přiměřeně navazuje kontakt, známky emoční dysbalance, lítostivá, plačtivá, subdepresivní ladění. Aktuálně bez psychotických

příznaků, myšlení bez inkoherencí. Verbální projevy jednodušší, adekvátně odpovídá na dotazy. Pozornost kolísá. Intelpekt orientačně v pásmu podprůměru. Posudek také obsahuje i zjištění z psychiatrického vyšetření ze dne 4.3.2015 provedené MUDr. H. s tím, že zdravotní stav se jeví stabilizovaný a že se u žalobkyně jedná o smíšenou úzkostně depresivní poruchu, osobnost premorbidně úzkostnou, astenickou a závislou, intelekt na hranici slaboduchosti a lehké mentální retardace. V posudkovém hodnocení se konstatuje, že žalobkyně je polymorbidní, nejzávažnějším nálezem je těžká kyfoskolióza Th-L páteře, s nepříliš častými či závažnými páteřovými obtížemi, psoriatická arthropatie, t.č. v klidu, bez zánětlivé aktivity, bez závažného omezení pohyblivosti kloubů horních i dolních končetin. Intelpekt je na hranici slaboduchosti a lehké mentální retardace, nejsou výrazné klinické projevy deprese. Nejde o respirační nedostatečnost. Při zavedené léčbě je zdravotní stav stabilizován. Žalobkyně je plně orientovaná, komunikativní, vidí i slyší. Osobnost je primárně úzkostná, astenická i závislá. Posudková komise MPSV ČR v Ostravě po zhodnocení zdravotního stavu dospěla k závěru, že se nejedná o zdravotní postižení uvedené v odst. 1 až 3 př. č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb. K datu 1.4.2015 i k datu jednání posudkové komise se nejedná o osobu se zdravotním postižením, které omezuje její pohyblivost nebo orientaci, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění platném od 1.1.2014, nejde o zdravotní stav uvedený v př. č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb., ve znění od 1.1.2014, ani mu svým funkčním postižením neodpovídá nebo s ním není svými funkčními důsledky srovnatelný.

Následně žalobkyně byla výzvou ze dne 9.11.2015 vyrozuměna o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu, za tím účelem jí byla uložena lhůta 5 pracovních dnů ode dne doručení vyrozumění. Uvedený přípis byl žalobkyni řádně doručen. Žalobkyně svého práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí nevyužila.

Žalovaný následně 3.11.2015 vydal žalobou napadené rozhodnutí č. j. MPSV-UM/32231/15/9S-MSK, jímž odvolání žalobkyně zamítl a rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 25.6.2015 potvrdil. V jeho odůvodnění poté, co učinil zjištění z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě, konstatoval, že tento posudek byl vypracován ve vztahu k námitkám uvedeným v odvolání a je z něho zřejmé, z čeho Posudková komise MPSV při jeho vypracování vycházela, jak podklady a jí samotnou zjištěné skutečnosti hodnotila, tento posudek byl vypracován v řádném složení a obsahuje odůvodnění posudkového závěru ve vztahu ke zdravotnímu stavu žalobkyně a je z něho také patrné, že posudková komise měla pro posouzení zdravotního stavu dostatek podkladů k posouzení v nepřítomnosti a k přijetí posudkového závěru. Žalovaný uzavřel, že žalobkyně nebyla v období od podání žádosti o průkaz osoby se zdravotním postižením osobou se zdravotním postižením, které podstatně omezuje její schopnosti pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra a nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením jí nevznikl. Žalovaný se vyjadřoval také k žalobkyní doloženému posudku Posudkové komise MPSV ČR v Českých Budějovicích ze dne 30.5.2015 ve věci invalidity s tím, že přiznání invalidity nemá vliv na posuzování nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením a akcentoval, že v řízení o žádosti o průkaz osoby se zdravotním postižením

se posuzuje pohyblivost a orientace účastníka řízení a že invalidita je odvislá od poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti.

U jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích k věci.

U jednání zástupce žalobkyně uvedl, že žalobkyně považuje za nesprávný posudek posudkové komise. Poukázala na to, že je osobou invalidní, pohybující se toliko o francouzských holích a již tato skutečnost je pro ni značně omezující a zatěžující. Stěžejní vadou je však skutečnost, že posudek posudkové komise nedostatečným způsobem zohlednil její psychické postižení, kdy v běžném životě má problémy s orientací a bez pomoci manžela není schopna se orientovat, a to ani v místě bydliště, kde zná situaci, natož pak v místě, které je pro ni zcela neznámé. Z tohoto důvodu ji prakticky neustále doprovází její manžel, který jí pomáhá v orientaci v běžných životních situacích. Tuto skutečnost posudek nereflektuje, respektive nikoli dostatečným způsobem. Obě onemocnění, a to jak pohybového aparátu, tak rovněž psychické onemocnění ve svém souhrnu jsou pro žalobkyni natolik životně limitující, že bez pomoci třetí osoby není schopna zvládat základní životní situace, orientovat se a vykonávat běžné činnosti. Žalobkyně v daných souvislostech odkázala na řízení vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 18Ad 17/2014, jehož předmětem je přezkum rozhodnutí o nároku žalobkyně na přiznání invalidního důchodu. V označené věci poté, co Nejvyšší správní soud zrušil rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě, uvedený soud požádal o zpracování posudku Posudkovou komisí MPSV ČR v Českých Budějovicích, přičemž její závěry jsou zcela odlišné od závěrů PK MPSV ČR v Ostravě, které byly shledány nesprávnými. To dle žalobkyně svědčí o nekorektnosti postupu PK MPSV ČR v Ostravě vůči ní, žalobkyně akcentovala psychické onemocnění. Přitom z posudku, který byl podkladem žalobou napadeného rozhodnutí, neplyne, že by některý z lékařů PK MPSV ČR v Ostravě měl potřebnou odbornou kvalifikaci. Žalobkyně zdůraznila velmi výraznou odlišnost závěrů PK MPSV ČR v Českých Budějovicích ve výše uvedené věci sp. zn. 18Ad 17/2014 a závěrů PK MPSV ČR v Ostravě a právě proto jsou zde ony pochybnosti žalobkyně o správnosti postupu posudkové komise v této věci o její žádosti o průkaz osoby se zdravotním postižením. Žalobkyně dále uvedla, že ve věci sp. zn. 18Ad 17/2014 předložila lékařské zprávy objektivizující její zdravotní stav a zpochybňující závěry posudku v řízení o žádosti o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením. Zdravotní stav, jak je popsán v předmětných lékařských zprávách do značné míry vyvrací závěr, který učinila Posudková komise MPSV ČR v Ostravě a žalovaný o tom, že žalobkyně je schopna orientace. Žalobkyně duševním onemocněním trpí od dětství a toto onemocnění se s přibývajícím věkem zhoršuje. Žalobkyně navrhla, aby z výše uvedených důvodů soud provedl důkaz spisem Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 18Ad 17/2014 a dále důkaz lékařskou zprávou MUDr. H., u kterého se žalobkyně léčí pro psychické problémy v současné době.

Pověřenkyň žalovaného u jednání uvedla, že Okresní správa sociálního zabezpečení a v rámci odvolacího řízení i posudková komise, zhodnotily zdravotní stav žalobkyně shodně, posudková komise brala v úvahu všechny diagnózy, duševní i tělesné. Pověřenkyň žalovaného zdůraznila, že při hodnocení závažnosti funkčního postižení pohyblivosti a orientace se pro účely nároku na průkaz se zdravotním postižením vychází z poruchy funkčních schopností s nejvýznamnějším dopadem na

schopnost pohyblivosti nebo orientace, nikoliv na schopnost poklesu pracovní schopnosti, jako je tomu u invalidity. Zdůraznila, že posudek PK MPSV ČR v Českých Budějovicích ze dne 30.6.2015 ve věci invalidity byl vypracován dle zákona o důchodovém pojištění, kdy se invalidita odvíjí od poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Oproti tomu nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením je posuzován podle zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením. Z posudku PK MPSV ČR v Ostravě plyne, že nejzávažnějším nálezem je u žalobkyně těžká kyfaskolióza hrudní a bederní páteře s nepříliš častými či závažnými páteřovými obtížemi, psoriatická artropatie, která je t. č. v klidu bez zánětlivé aktivity, bez závažného omezení pohyblivosti kloubů horních i dolních končetin, intelekt je na hranici slaboduchosti a LMR, nejsou výrazné klinické projevy deprese a nejde ani o respirační nedostatečnost. Při zavedené léčbě je zdravotní stav stabilizován, je plně orientovaná, nebyla zbavena nebo omezena ve svéprávnosti, je komunikativní, vidí, slyší, je schopna chůze, byla schopna i adekvátně porozumět tomu, na co byla dotazována. Jedná se o osobnost úzkostnou, astenickou i závislou. Žalobkyně nesplňuje posudková kritéria pro přiznání nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením.

Soud vyhověl důkaznímu návrhu žalobkyně a provedl důkaz spisem Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 18Ad 17/2014, přičemž si byl vědom odlišností právní úpravy týkající se žádosti o přiznání invalidního důchodu a žádosti o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením a odlišností zákonných podmínek pro přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením oproti podmínkám pro přiznání invalidního důchodu. Důvodem provedení uvedeného důkazu byly námítky žalobkyně stran neúplnosti podkladů, z nichž vycházela Posudková komise MPSV ČR v Ostravě ohledně jejích psychických potíží, které mají vliv na její schopnost orientace, přičemž duševní postižení žalobkyně bylo posuzováno i v uvedené věci, v níž byl zpracován posudek PK MPSV ČR v Českých Budějovicích. Nikoli bezvýznamnou byla také žalobkyní akcentovaná diametrální odlišnost závěrů posuzujících lékařů PK MPSV ČR v Ostravě a PK MPSV ČR v Českých Budějovicích a pochybnosti žalobkyně o tom, zda PK MPSV ČR v Ostravě ve věci její žádosti o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením měla kompletní dokumentaci.

Ze spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 18Ad 17/2014 soud zjistil, že Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 7Ads 240/2014-14, jímž zrušil rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 2.10.2014, č. j. 18Ad 17/2014-43 a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení, přičemž uvedeným rozsudkem byla zamítnuta žaloba žalobkyně proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 23.9.2013 o invalidním důchodu, kromě jiného konstatoval, že v uvedeném řízení zpracovaný posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě není bez dalšího úplný a přesvědčivý kromě jiného proto, že posudková komise dostatečně neobjasnila příčiny dvou podle jejího závěru jednoznačných omylů posudkových lékařů a určila na rozdíl od posudkových lékařů zcela jiné dominantní (rozhodující) příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobkyně s dopadem na její invaliditu s tím, že zvláště patrné je to u duševního postižení žalobkyně, které podle posudkového lékaře Okresní správy nemocenského pojištění podmiňovalo dokonce invaliditu III. stupně s poklesem pracovní schopnosti ve výši 70 %, a že pouze konstatované jednoznačné omyly posudkových lékařů samy o sobě uvedené zásadní rozpory mezi posudky blíže nevysvětlují. Nejvyšší správní soud konstatoval, že je to zvláště významné především u duševního postižení žalobkyně,

neboť podle kontroly v psychiatrické ambulanci ze dne 12.11.2013 je na úrovni 12 letého dítěte. Nejvyšší správní soud uvedl, že podrobněji uvedené změny vysvětleny nejsou. Posudková komise přitom lékařské nálezy, jejichž obsah víceméně citovala, ale podrobně nehodnotila, přitom lékařské nálezy nejsou natolik jasné a jednoznačné, aby z nich i osoby bez medicínských znalostí mohly seznat nezbytnost stanovení míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně.

V uvedeném spise je předmětný posudek PK MPSV ČR v Ostravě ze dne 14.8.2014 a doplňující posudek ze dne 9.4.2015, v nichž je konstatováno, že žalobkyně od 16.7.2001 do 31.12.2009 nebyla plně invalidní, od 1.1.2010 do 26.8.2010 nebyla invalidní a od 27.8.2010 byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů a že šlo o invaliditu I. stupně. Poté, co Nejvyšší správní soud shora uvedeným rozsudkem zrušil v uvedené věci rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 18Ad 17/2014-43, požádal Krajský soud v Ostravě Posudkovou komisi MPSV ČR v Českých Budějovicích o zpracování srovnávacího posudku o zdravotním stavu žalobkyně.

Posudková komise MPSV ČR v Českých Budějovicích v posudku ze dne 30.6.2015 a v jeho doplňcích ze dne 5.4.2016 a 6.10.2015 kromě jiného konstatovala, že od 16.7.2001 do 31.12.2009 a od 1.1.2010 do 19.1.2011 žalobkyně nebyla invalidní, invalidní je od 20.1.2011, a že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 70 %. V tomto posudku jsou kromě jiného zjištěny ze zpráv z psychiatrické ambulance MUDr. H. ze dne 14.5.2015 a 14.3.2015, dále z psychiatrické ambulance MUDr. B. J. ze dne 24.1.2012 a dále objektivní nález při jednání posudkové komise, MUDr. F., odborný psychiatr České Budějovice z 30.6.2015, v němž je uvedeno, že žalobkyně přišla v doprovodu manžela, je lucidní, orientovaná osobou, pozná hodiny, orientuje se ve známém prostředí a ve známých situacích, pokud se ocitne v neznámém prostředí je vystavena nové situaci, je bezradná a potřebuje pomoc druhé osoby. Dle dokumentace jde od narození o lehkou mentální retardaci v horním pásmu, osvojila si pracovní návyky a vyučila se šičkou, tuto práci zvládala až do zrušení pracoviště, na které byla adaptovaná. Nevládá samostatně ani práci v domácnosti, zapomíná vypnout spotřebiče apod., vyžaduje pomoc druhé osoby, sama si nic nevyřídí, pokud jsou na ni kladeny nároky, na které nestačí, dochází k depresivním stavům až těžké intenzity, které se vzhledem k nepříznivé zdravotní situaci chronifikovaly, dochází na psychiatrickou ambulanci, užívá antidepresiva a sedativa. V posudku je dále uvedeno, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Jeho rozhodující příčinou byla v době vydání rozhodnutí ČSSZ ze dne 10.2.2014 lehká mentální retardace, komplikovaná chronickou úzkostně depresivní poruchou až těžké intenzity. Z psychiatrického hlediska jde o hraniční stav intelektových schopností na hranici horního pásma lehké mentální retardace a hlubokého podprůměru. Psychický stav je komplikovaný úzkostně depresivními projevy kolísavé intenzity. Chronická úzkostně depresivní porucha až těžké intenzity se zhoršuje v případech, že je žalobkyně vystavena zátěži, na kterou nestačí. V roce 2010 vlivem nepříznivé sociální situace se u ní rozvinula úzkostně depresivní porucha, která zkomplikovala od narození přítomnou lehkou mentální retardaci. Žalobkyně byla u jednání komise vyšetřena odbornými lékaři z oboru psychiatrie a dále interního lékařství se specializací v oboru revmatologie. Stran postižení pohybového systému je v posudku uvedena artritida sdružená s psoriázou, s aktuálním poklesem schopnosti výdělečné

činnosti 25 %, přičemž co se týče duševní poruchy, pak míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 70 %.

V doplňujícím posudku PK MPSV ČR v Českých Budějovicích z 6.10.2015 uvedla, že ve zdravotnické dokumentaci je mimo jiné i psychologické vyšetření žalobkyně ze dne 31.11.1978 provedené MUDr. N. (pro potřeby školy, do které tehdy chodila se závěrem: intelektová úroveň v pásmu slaboduchosti, v současné terminologii jde o hluboký podprůměr, dále dyslalie, poruchy jemné motoriky s porušenou sociabilitou a že ve zdravotní dokumentaci je k dispozici i psychiatrické vyšetření z května roku 1981 provedené MUDr. Š. s diagnózou slaboduchost, z hlediska psychiatra měla být schopna mentálně nenáročných prací. Z dokumentace tedy posudková komise zjistila, že žalobkyně byla psychiatricky vyšetřena již v roce 1981 se závěrem slaboduchost, což odpovídá intelektovým schopnostem na dolní hranici podprůměru, dále jsou ve zdravotní dokumentaci zprávy o psychologickém ambulantním vyšetření z 16.8.2010 se závěrem, že aktuální globální intelektový výkon odpovídá celkově pásmu lehké mentální retardace (IQ se pohybovalo v rozmezí od 65 do 74), další psychiatrické vyšetření pak je k dispozici až 18.11.2010, ve kterém je uvedeno, že jde o první psychiatrický kontakt a v té době byla u žalobkyně zjištěna protrahovaná úzkostně depresivní reakce u osobnosti premorbidně úzkostně astenické, nezralé, závislé, intelekt na hranici slaboduchosti a lehké mentální retardace. Až 18.1.2011 si psychický stav žalobkyně vyžádal hospitalizaci, která nebyla uskutečněna jen proto, že ji žalobkyně odmítla.

Z citovaného spisu soud dále zjistil, že obsahuje zprávu MUDr. M. B. J. z 12.11.2013, v níž je jako diagnóza konstatována smíšená úzkostně depresivní porucha, chronifikovaná, lehká mentální retardace a objektivně byl zjištěn stav bez zásadní změny s tím, že klinickému obrazu dominuje intelektový deficit lehký, s tím souvisí snížená schopnost soběstačnosti a plné orientovanosti ve společnosti, víceméně psychický stav stacionární, chronifikované kolísání v náladě v rámci úzkostně depresivní symptomatologie. Osobnostní struktura nepříznivě formovaná – závislá, úzkostná, s deficitní schopností zvládat zátěžové situace a vyrovnávat se nárokům všedního života, medicínskými prostředky nelze výrazné zlepšení dosáhnout. Totéž je konstatováno MUDr. M. B. J. i v lékařské zprávě z 13.5.2013. Ve spise je dále lékařský nález MUDr. S., psychiatrická ambulance, přičemž v pasáži shrnutí funkčního postižení zdravotního stavu žalobkyně je uvedeno, že hlavní omezení žalobkyně vyplývá z jejího psychiatrického onemocnění, jedná se u ní o lehkou mentální retardaci, smíšenou úzkostně depresivní poruchu chronifikovanou, osobnost premorbidně úzkostně astenická, nezralá, závislá. Ve spise je rovněž listina označená jako znalecký posudek znalkyně z oboru psychiatrie MUDr. J. M. z 31.8.2014, který byl na žádost Krajského soudu v Ostravě zpracován ve věci sp. zn. 23 C 10/2012. V něm je stran intelektových schopností uvedeno, že se pohybují u žalobkyně na rozhraní slaboduchosti až lehké mentální retardace, kdy v nižším pásmu se pohybuje zejména porozumění složitějším sociálním situacím a právním formulacím, v době vyšetření byla správně orientována časem, místem i osobou, osobnost je jednoduše strukturovaná, nejistá, snadněji ovlivnitelná a manipulovatelná, málo iniciativní, bez vlastních vyhraněných názorů, intelektové schopnosti se pohybují při dolní hranici normy, v porozumění sociálním situacím až v pásmu lehkého podprůměru.

Soud provedl dále důkaz lékařskou zprávou MUDr. P.H., psychiatra ze dne 27.4.2016, ovšem z této lékařské zprávy soud žádná skutková zjištění neučinil, neboť tato zpráva vypovídá o zdravotním stavu žalobkyně po datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí.

Podle § 34 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. ve znění zákona č. 329/2014 Sb., nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením má osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se posuzuje podle § 9 odst. 3.

Podle § 34b odst. 1 a odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., ve shora uvedeném znění, při posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením se hodnotí a) zdravotní stav a funkční schopnosti fyzické osoby, b) zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, c) zda jde o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace a závažnost funkčního postižení. Prováděcí právní předpis stanoví, které zdravotní stavy lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace.

Podle § 34b odst. 4 téhož zákona, funkčními schopnostmi se rozumí tělesné, smyslové a duševní schopnosti, znalosti a dovednosti nezbytné pro schopnost pohyblivosti a orientace. Při posuzování se funkční schopnosti fyzické osoby porovnávají se schopnostmi stejně staré fyzické osoby bez znevýhodnění a hodnotí se s využitím běžně dostupných kompenzačních pomůcek.

Podle § 34b odst. 5 téhož zákona, při hodnocení závažnosti funkčního postižení pohyblivosti a orientace pro účely nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením, se vychází z poruchy funkčních schopností s nejvýznamnějším dopadem na schopnost pohyblivosti nebo orientace.

Podle § 35 odst. 3 téhož zákona, pro účely řízení o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením požádá Krajská pobočka Úřadu práce příslušnou okresní správu sociálního zabezpečení o posouzení schopnosti, pohyblivosti a orientace podle § 34b odst. 1 žadatele o tento průkaz; při rozhodování o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením vychází Krajská pobočka Úřadu práce z tohoto posudku. Okresní správa sociálního zabezpečení zašle příslušné Krajské pobočce Úřadu práce stejnopis posudku; výsledek posouzení je součástí rozhodnutí o přiznání nebo zamítnutí průkazu osoby se zdravotním postižením, které obdrží žadatel.

Prováděcím předpisem dle § 34b citovaného zákona stanovujícím, které zdravotní stavy lze považovat za podstatné omezení pohyblivosti a orientace je vyhláška č. 388/2011 Sb., ve znění od 1.1.2014, tj. ve znění vyhl. č. 388/2013 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, přičemž zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání osoby se zdravotním postižením, jsou uvedeny v příloze č. 4 k této vyhlášce.

Jak vyplývá z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, viz např. rozsudek č. j. 3 Ads 77/2009-60, jehož závěry, i když se jednalo o řízení ve věci příspěvku na péči, jsou aplikovatelné i pro řízení o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, plyne, že na posudek posudkové komise je třeba nahlížet jako na kterýkoli důkazní prostředek, neboť se jedná sice o tzv. povinný důkaz, nicméně nikoliv o závazné stanovisko či závazný podklad rozhodnutí. Posudek podléhá hodnocení správního orgánu, jeho správnost není nikterak presumována. Ačkoli odborné lékařské závěry posudku nepodléhají hodnocení správních orgánů, neboť k tomu nemají správní orgány odborné lékařské znalosti, nezbavuje je to povinnosti hodnotit provedené důkazy ve správním řízení a tudíž i správnost posudků z hlediska jejich úplnosti a přesvědčivosti (viz také např. rozsudek NSS č. j. 3 Ads 48/2009-104, č. j. 6 Ads 143/2009-60). Uvedené znamená, že správní orgán nemůže bez dalšího převzít závěr posudkové komise jako pravdivý, aniž by se úplností a přesvědčivostí jejího posouzení zabýval. Základním předpokladem pro to, aby správní orgán mohl vyhodnotit přesvědčivost a úplnost předloženého posudku je přezkoumatelnost posudku vzhledem k jeho zákonem stanoveným podkladům. Správní orgán musí vycházet z posudku, který obsahuje nejen výrok, ale který musí být řádně a přesvědčivě odůvodněn s odkazem na doložený nález ošetřujícího lékaře, výsledek sociálního šetření, výsledek funkčního vyšetření a výsledek vlastního vyšetření posuzujícího lékaře (viz rozsudek NSS č. j. 4 Ads 50/2009-63).

Krajský soud na základě zhodnocení napadeného rozhodnutí žalovaného, jakož i Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě, z něhož žalovaný při svém rozhodování vycházel, dospěl k závěru, že tyto požadavky na úplnost a přesvědčivost posudku nebyly v daném případě ze strany Posudkové komise MPSV naplněny, a to především pokud se jedná o odůvodnění závěru ohledně posuzování schopnosti orientace. Posudek Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě sice obsahuje shrnutí podkladové dokumentace, kromě jiného i zprávy o psychologických vyšetřeních žalobkyně Mgr. V. ze dne 16.5.2013 a 22.8.2013 a psychiatrického vyšetření MUDr. H. a MUDr. B. J. v psychiatrické ambulanci 24.1.2012 a konstatuje obsah označených lékařských zpráv, v nichž se uvádí kromě jiného, že u žalobkyně se jedná o lehkou mentální retardaci, smíšenou úzkostně depresivní poruchu, chronifikovanou, intelekt je na hranici slaboduchosti až lehké mentální retardace, že je žalobkyně polymorbidně astenická a závislá osobnost, z posudku však není patrné, na základě jakých konkrétních úvah dospěla posudková komise k závěru, že žalobkyně přes své uvedené zdravotní postižení je plně orientována, respektive, že ji uvedená postižení v její schopnosti orientace podstatně neomezují (§ 34 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

Z konstantní judikatury NSS, jak byla výše citována vyplývá, že k závěrům o úplnosti a přesvědčivosti posudku může správní orgán dospět jen tehdy, pokud je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý. V daných souvislostech nelze pominout jednak tu závažnou skutečnost, že členem posudkové komise nebyl žádný lékař s odborností z oboru psychiatrie a že posudková komise neměla k dispozici veškerou zdravotní dokumentaci žalobkyně, která se vztahuje k její duševní poruše. Žalobkyně přitom již k odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 25.6.2015 doložila posudek Posudkové komise MPSV ČR v Českých Budějovicích, který se sice týkal posouzení její invalidity a byl zpracován pro účely jiného řízení, nicméně již z této listiny měl žalovaný seznat, že se v něm konstatuje obsah lékařské zprávy o psychiatrickém vyšetření žalobkyně MUDr. H. nikoli pouze ze dne 4.3.2015, ale také ze dne 14.5.2015 a dále objektivní nález MUDr. F., odborného psychiatra ze dne 30.6.2015 při jednání Posudkové komise MPSV ČR v Českých Budějovicích, v němž je kromě jiného uvedeno, že žalobkyně je orientovaná osobou, pozná hodiny, orientuje se ve známém prostředí a ve známých situacích, pokud se ocitne v neznámém prostředí je vystavena situaci, kdy je bezradná a potřebuje pomoc druhé osoby, pokud jsou na ni kladeny nároky, na které nestačí, dochází k depresivním stavům až těžké intenzity, které se vzhledem k nepříznivé zdravotní situaci chronifikovaly, užívá antidepresiva a sedativa. Skutečnost, že posudková komise MPSV ČR v Ostravě, která posuzovala zdravotní stav žalobkyně pro účely řízení o její žádosti o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, vycházela z neúplné zdravotní dokumentace žalobkyně stran jejího duševního postižení, které má vliv na případné omezení její schopnosti orientace, plyne z obsahu spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 18Ad 17/2014, kterážto zjištění z tohoto spisu jsou uvedena výše. Jedná se o psychologické vyšetření žalobkyně z 31.11.1978 MUDr. N., zpráva o vyšetření žalobkyně z května 1981 MUDr. Š., lékařský nález MUDr. S., obsahující údaje o psychiatrickém onemocnění žalobkyně, lékařské zprávy MUDr. M. B. J. z psychiatrické ambulance ze dne 13.5. a 12.11.2013, ve spise je rovněž listina s označením znalecký posudek znalkyně MUDr. J. M., přičemž v této listině se odkazuje na psychologické vyšetření žalobkyně 16.8.2010 PhDr. N. a Mgr. C., dále vyšetření žalobkyně v psychiatrické ambulanci MUDr. B. J. 18.11.2010, přičemž MUDr. M. B. J. v lékařské zprávě z 12.11.2013 kromě jiného činí závěr, že klinickému obrazu žalobkyně dominuje intelektový deficit lehký, s tím souvisí snížená schopnost soběstačnosti a plné orientovanosti ve společnosti a že víceméně se jedná o psychický stav stacionární, chronifikované kolísání v náladě v rámci úzkostně depresivní symptomatologie, že potenciál pro změnu je vzhledem k intelektu limitovaný, osobnostní struktura nepříznivě formovaná, s deficitní schopností zvládat zátěžové situace a vyrovnávat se nárokům všedního života.

Krajský soud uzavírá, že deficit potřebné odbornosti z oboru psychiatrie u členů Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě, neúplnost zdravotní dokumentace, z níž tato posudková komise vycházela, absence konkrétních úvah, na základě nichž posudková komise dospěla k závěru, že schopnost orientace u žalobkyně není podstatně omezena, mají za následek, že správní orgán nemohl bez dalšího převzít závěry posudkové komise jako pravdivé, neboť nejsou úplné a přesvědčivé, a to především co se týče posouzení schopnosti orientace. V daném případě dle názoru soudu žalovaný vycházel z neúplného a nepřesvědčivého posouzení zdravotního stavu žalobkyně ve vztahu ke skutečným rozhodným pro posouzení jejího nároku na průkaz osoby se zdravotním

postižením. Tato vada řízení mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci samé.

Na základě shora uvedeného soudu nezbylo, než napadené rozhodnutí zrušit pro vady řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. a věc žalovanému vrátí k dalšímu řízení, v němž je správní orgán podle § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem soudu.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. a žalovanému uložil povinnost zaplatit náklady řízení žalobkyně částkou 5.772,- Kč. Žalobkyně byla zastoupena advokátem, který jí byl ustanoven v tomto řízení usnesením ze dne 25.1.2016, č. j. 19Ad 1/2016-12. Náklady řízení za zastoupení žalobkyně ustanoveným advokátem je tak žalovaný povinen v souladu s § 149 odst. 2 o.s.ř. (zákon č. 99/1963 Sb., v pl. znění, aplikovaný na základě § 64 s.ř.s.) zaplatit na účet Krajského soudu v Ostravě. Náklady řízení sestávají z odměny za 4 úkony právní služby po 1.000,- Kč dle § 7, § 9 odst. 2 a § 11 vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, a to za přípravu a převzetí zastoupení, za poradu s žalobkyní 2.5.2016, a za zastoupení u jednání ve dnech 10.5.2016 a 17.5.2016, čtyř režijních paušálů k uvedeným úkonům právní služby dle § 13 odst. 3 téže vyhlášky a 21 % DPH ve výši 572,- Kč z částky 5.200,- Kč, což je součet odměny a náhrad. Advokát doložil, že je plátcem DPH.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 17.5.2016

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně